

DHR KOLKMAN NEEMT AFSCHEID

(Vervolg van blz. 7)

deuken ontstaan, sommige bleven: de voorlichting vond en vindt bij het bedrijfsleven nu eenmaal niet altijd het begrip en de waardering die zij verdient. Kolkman heeft zich door dit alles nooit laten ontmoedigen. Hij gelooft in vis en hij houdt van moeilijk werk. Dit moge ook blijken uit zijn aanvaarding van zijn nieuwe functie.

De heer Uitzinger zei, dat Velsen zich gelukkig mag prijzen met zijn nieuwe wethouder, zo ook de visserij in IJmuiden. Kolkman is een efficiënt werker, hij heeft bewezen verbazend veel te kunnen verrichten met weinig geld.

Ook de heer Ouweland pries de efficiëntie van de heer Kolkman. Het gaat niet best met de visserij, het prijspeil is te laag en het enige middel daartegen is propaganda. Ook hij betreurde het heengaan van de heer Kolkman. Kolkman schreef eens de roman « Brood uit water », als het slecht blijft gaan met de visserij, zouden vele rederijen wel eens op water en brood komen te zitten. Maar dat zou niet Kolkmans schuld zijn, want die deed wat hij kon.

Verschillende sprekers wezen op de grote verdiensten van de heer Kolkman met betrekking tot Vlaggetjesdag, later uitgegroeid tot Dag van de Nederlandse Zeevisserij. Hij was man van het initiatief, de motor, de uitvoerder van vele onderdelen « Zeeland presenteert », « Venster van Vlaardingen », de manifestaties in IJmuiden, zonder de heer Kolkman zou het een onuitvoerbaar opgave zijn geweest. Zijn verdienste voor de visserij begon vroeg, als journalist, later voortgezet als auteur van boeken over de visserij.

De heer Kolkman dankte alle sprekers voor hun uitgesproken waardering. Ook hem zal het niet gemakkelijk vallen niet meer « in de visserij » te zijn, al zal hij — hoe zou het ander kunnen — er altijd voor blijven doen, wat in zijn vermogen ligt.

Individualisme is de collectieve kracht van het visserijbedrijf, maar als het bedrijf zich gaat opsluiten, dan wordt het tot een kollektieve zwakte. Dus: ken de grens, aldus de heer Kolkman.

In de lange periode van samenwerking met prof. den Hartog is

geen onvertogen woord gehoord. Met de heer van Dijk is de heer Kolkman het niet altijd eens geweest, soms heel erg oneens. Het geheim: van beide kanten was men oprecht. Spreker zei veel te hebben geleerd van de heer van Dijk en hiervoor was hij hem zeer dankbaar.

Het was een goed teken, dat er gistermiddag geen schippers aanwezig waren: schippers behoren op zee te zijn en na een betreunswaardige tijd van stilliggen is het verkwikkend te weten, dat de vloot weer in actie is.

Spreker besloot met nog eens te benadrukken, dat hij blijft geloven, dat Nederland zijn oogst uit de zee zal halen; hij blijft ervan overtuigd, dat de toenemende bevolking het voedsel uit de zee niet kan ontberen en dat het een steeds belangrijker rol gaat spelen. Dus « Goeie visserij, over en sluiten maar! ».

X X X

OOK WIJ DANKEN KOLKMAN

Wij voegen onze hulde bij die van de talrijke sprekers die op deze voor Kolkman gelukkige dag, en kunnen Nederland slechts benijden gedurende 22 jaar voor de propaganda een man gehad te hebben als Kolkman.

Mijnheer Kolkman, wij ook kennen uw werking, ook wij hebben uw « Brood uit water » gelezen en in deze kolommen nog beschreven.

Wij weten wat U voor de propaganda en de Nederlandse visserman bent geweest.

Wij kunnen er U slechts hulde voor brengen omdat helaas nog zo weinigen er iets voor voelen en weinigen beseffen welke enorme weg U hebt afgelegd met de middelen waarover U beschikt hebt.

In deze kolommen kunnen wij slechts hopen, dat U voor de vispropaganda en gezien U praktisch dagelijks te IJmuiden zult zijn, nog veel zult kunnen doen binnen het kader van uw nieuwe functies.

Als Belgisch vakblad en werker voor de propaganda, gaat ook de hulde van onze mensen naar het door U geleverde werk voor de vispropaganda, werk dat nooit genoeg geprezen kan worden.

P. Vandenberghe

3. Gas-oilmaatschappijen willen een bijzondere prijs maken voor jaarlijkse leveringen van 1.000.000 liter in plaats van voor 65.000 liter.

Op het eerste zicht lijkt dit alles zeer juist te zijn, maar is het werkelijk juist?

1. Als we akkoord zijn dat 1.000 vadem ingevoerde Engelse staaldraad goedkoper kan gekocht worden in Engeland dan maar 100 vadem, moeten we ook aanvaarden dat 100.000 vadem (door de coöperatieven besteld) goedkoper zal zijn dan de bestelling van die grote reder.

Het blijkt dus dat die grote reder die zelf bestelt, toch meer zal betalen dan de kleine reder die in de coöperatieve koopt. Nochtans wil die grote reder dat niet toegeven uit... broodnijd, omdat hij niet wil aanvaarden noch dulden dat een kleine reder goedkoper koopt dan hij.

2. Als een ijsfabrikant liever de 10 F winst van vandaag in zijn zak steekt dan de 1.000 F winst van overmorgen, mag hij het m.i. risikeran ooit zijn deuren te moeten sluiten, wanneer hij zal moeten vaststellen dat alle kleine reders tezamen meer betekenen dan één grote reder.

3. Gas-oilmaatschappijen verkopen gas-oil om geld te verdienen en niet omdat zij de reders in het diepste hun harten beminnen, daarom komen de grote bonzen van de gas-oil onderling dan ook zeer goed overeen. Zij zijn gewoon zaken te doen met grote mijnheren, kleine vuiligheid van redertjes aanvaarden zij noodgedwongen. Maar als er op een dag geen grote en geen kleine reders meer zullen zijn, als er op een dag alleen maar één grote visserij zal bestaan, omdat alle reders noodgedwongen zullen samenkomen, wat zullen die gas-oilmaatschappijen dan doen? Elkaar bevechten, waar zij nu eendrachtig de reders bevechten!

DE GEMEENSCHAPPELIJKE KAS

Het jaarloon voor een slachtoffer van een arbeidsongeval in de visserij bedraagt voor een schipper in klasse II (60-119 PK) 69.749 F en voor een schipper in klasse IV (240-349 PK) 123.336 F

Waarom?

Omdat een schipper van klasse II normaal de helft minder verdient dan een schipper van klasse IV? Gelooft het maar niet!

Omdat een vaartuig van klasse II normaal bruto het dubbele meer opbrengt dan een vaartuig van klasse IV?

Gelooft het maar niet!

En zelfs als de uitzonderingen de regel zouden bevestigen, dan is het systeem m.i. nog niet verantwoord, en wordt het als dusdanig ook niet aanvaard door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, waar een werknemer uit de laagste klasse gelijkgesteld wordt met een werknemer uit de hoogste klasse en dus per zeedag evenveel RMZ-bijdrage moet betalen.

Ook dat is mij in het oor gefluisterd geworden deze week, door een kleine reder, die van oordeel is dat de groten in de visserij altijd het meeste laken naar zich toe trekken, maar dat hij het beu geworden is en voortaan zoveel hetze zal maken totdat alle kleinen samen zullen beschouwd worden als méerderwaardig aan de enkele groten

(die hun gewaande macht veel te hoog aanslaan). En vandaar kwamen we, voor de zoveelste maal, op het pijnlijk probleem van

DE REDERSCENTRALE

Er werd mij gevraagd een heleboel vragen te willen beantwoorden, waarvan ik de meeste zelf niet kan oplossen, terwijl ik de andere niet wens te beantwoorden omdat ik zo nu en dan ook wel eens de advokaat van de duivel wil zijn en van oordeel ben dat de Rederscentrale, zo er werkelijk leemten zijn, daar zelf de verantwoording voor moet dragen.

1. Er zijn twee rederscentrales: een handelsafdeling en een vereniging zonder winsttoogmerken. Over het nut van de handelsafdeling blijkt het grootste percentage reders het wel eens te zijn, over de werking van de vereniging zonder winsttoogmerken schijnen de meningen heel wat verdeeld.

Is het waar dat de handelsafdeling, de vereniging z.w.o. financieel steunt?

2. Kan men beheerder worden van een der beide centrales buiten de algemene vergadering om?

3. Zelfs zo de statuten zulks toelaten, is het dan wel normaal of wenselijk dat

— twee broers (eenzelfde rederij vertegenwoordigend) allebei beheerder zijn van de rederscentrale?

— een rederij, die opgehouden heeft te bestaan, twee van haar aandeelhouders plus haar directeur als beheerders in de Rederscentrale heeft zitten?

— een reder, die alle activiteiten als dusdanig heeft stopgezet, beheerder blijft?

4. Wie is de directeur van Rederscentrale I en wie van rederscentrale II?

5. Kan de kustvisserij, kunnen de kleine reders, die niet op de vergadering kunnen aanwezig zijn (wie in zee niet MOET gaan is natuurlijk groot) kunnen zij zich laten vertegenwoordigen in de Raad van Beheer door een gevolmachtigde of door een vertrouwensman?

We kunnen het verlangenlijstje van de kleinen t.o.v. de groten geen vijf kolommen ver laten lopen, en het is ook niet nodig wanneer wij vandaag de dag bemerken dat over gans de wereld, en niet in het minst in België, een soort kommunistische gedachte steeds meer veld wint, zo-

(Zie vervolg bl. 12)

DE KLEINTJES EN DE GROTEN COOPERATIEVEN

De verscheidenheid maakt de keuze moeilijk, dat is heden ten dage bijzonder opmerkelijk in de handel. Er bestaan winkeliers die alleen voortploeteren (of toch nog rijk worden?), er bestaan grootwarenhuizen en superbazars, welvaartwinkels, S.E.O.'s en coop's en voor sommige bedrijven bestaan er bedrijfscoöperatieven. Bakkers die tezamen hun meel aankopen, aannemers die gezamenlijk stenen en cement bestellen, reders die gas-oil en netten eendrachtig langs «hun» vereniging om aankopen.

Omdat ik onlangs hoorde bewe-

ren, van een reder met vier vaartuigen, dat de bedrijfscoöperatieven slechts nuttig zijn voor de kleine reders, wil ik hierover graag even uitweiden:

1. Een reder met vier vaartuigen koopt zijn staaldraad per 1.000 vadem, rechtstreeks aan de fabriek, waar hij een mindere prijs betaald dan dat een kleine reder aan die fabriek zou betalen voor 100 vadem.

2. Een reder met vier vaartuigen kan gemakkelijker discussieren over de prijs van een ton ijs met de ijsfabrikant, dan een garnalreder dat zou kunnen.

BEDANKING

De families LEPEIRE, LYCKE, WALRAEVE, LE-ROOYE danken langs deze weg de vrienden en kennissen voor hun blijken van deelneming, betoond bij het afsterven van

DE HEER

LEPEIRE MAURICE

in leven reder van de O.154
„Georges-Georgette”
Thomas Vanloostraat, 39
Oostende.

(5059V—2316N)

Opbrengst per visgrond in februari 1963 - 1964

— VEEL MEER VAN HET KANAAL
— VEEL MINDER VAN DE WEST

Alhoewel men februari 1963 moeilijk als maatstaf kan nemen om een vergelijking te maken met dit jaar februari, toch kan het wel zin hebben voor sommige visgronden een vergelijkende lijn te trekken tussen dezelfde perioden van 2 opeenvolgende jaren.

Dit is zeker het geval voor de IJslanders en de Noordzeeschepen welke ook vorig jaar praktisch allemaal hun traditionele visgronden zijn blijven opzoeken. Voor de middenslagvisserij is dit minder waar, want deze zijn halfweg februari of nog vroeger naar de West getrokken, het Eldorado van het voorjaar 1963. Dit jaar is dit Eldorado verder afgelegen, maar is toch voor verschillende schepen ook een dergelijke plaats geweest. Men heeft er voorzeker meer moeite moeten voor doen dan vorig jaar maar ook de goedzoekers hadden het niet altijd voor het opscheppen. Het Kanaal is onze vissers dit jaar nogal gunstig geweest en er werden opnieuw verschillende mooie resultaten geboekt. De reizen waren echter langer, de kosten groter en het weer dikwijls aan de slechte kant. Ten bewijze daarvan het vergaan van de Z.274 vóór een paar weken, tengevolge van slecht weer. Was het goed voor de Noordzeeschepen, de Kanaalvissers en de meeste IJslanders, dan was het minder goed voor de Westvissers en de Kreeftenputters. De Noord werd door bijna alle schepen verlaten omdat de resultaten op die visgrond niet opwogen tegen deze bereikt in het Kanaal. Er waren in februari een paar weken van zeer goede prijzen en dan ook een paar weken van dalende noteringen. We geloven echter wel dat bijna iedereen er eens is geweest en dat de meeste reders op een bevredigende maand mogen terugblikken. Vergeten we hierbij evenwel niet dat we volop in de Vastenperiode zitten en dit toch de beste tijd is voor onze visserij, dat wordt althans meestal aangenomen.

HOGERE OPBRENGSTEN VOOR DE IJSLANDERS

Ondanks het feit dat er 4 IJslanders minder verkochten in de voorbije maand februari staan we toch met een meer-opbrengst van deze visgrond van ruim 2 miljoen F. Dit wijst dus op een verhoging van de gemiddelde opbrengst en dit van 393.000 F naar 542.363 F. De 25 IJslanders besomden inderdaad dit jaar in de tweede maand een totaal bedrag van 13.559.080 F waar vorig jaar in dezelfde periode door 29 IJslanders slechts 11.417.827 F werd bereikt. Niet alleen het aantal IJslanders maar ook het aantal grote IJslanders is afgenomen. In februari zijn inderdaad 5 grote IJslanders uitgevallen hetgeen toch wel een grote handicap is. Dat ondanks deze kleinere tonnage toch nog meer werd opgebracht moet gedeeltelijk op de goede vangsten en op de

renderende prijzen worden geschreven. Er werden vorige maand, en dat is nog niet dikwijls voorgekomen, 4 opbrengsten van meer dan 1 miljoen geboekt. De hoogste was deze van de O.81 welke op 10 februari 1.222.907 F besomde. De meest gebrachte IJslandse soorten waren kabeljauw, gul, rode zeebaars, leng en koolvis. De best verkochte soorten waren kabeljauw, schelvis, blauwe leng, zeewolf, rode zeebaars, heilbot en grote hondstong. De goedkoopste vissoorten waren hier wijting, schotse schol en enkele minderwaardige soorten als zwarte en wilde schullen.

Niet alleen de grote IJslanders deden het goed, ook de kleine schepen die de verre visserij bedreven trokken flink hun streng en lukten resultaten die begrepen waren tussen 230.000 en 672.220 F. Dit laatste cijfer was voor de O.286.

MEER VIS DAN VORIGE JAREN VAN DE NOORDZEE

De visserij in de Noordzee en in de Moray Firth werd nogal druk bedreven. Er kwamen schepen van Noop Head, de Minches, de Moray en andere visgronden in de Noordzee. Dat ze daartoe reden hadden blijkt uit de geloste vangsten die uitzonderlijk groot waren ten opzichte van voorgaande jaren. Witte kabeljauw werd immers in de vorige jaren zeer schaars gevangen zodat de meeste Noordzeeschepen ook in de winter reeds naar IJsland trokken. Toen plots een ruime vangst kabeljauw werd gebracht door de O.335 en daarna door de O.333. Sindsdien hebben we meerdere zulke kabeljauwvangsten gekregen en kregen de schepen resultaten die een gemiddelde bereikten van 291.981 F. Vergeleken met de 143.000 F gemiddeld van vorig jaar is dit nogal een verbetering. De kabeljauw werd over het algemeen redelijk goed verkocht terwijl ook gullen goede afnemers vonden. De gebrachte wijting was daarentegen niet altijd zeer gewild terwijl totten wel goede prijzen haalden. Buiten die soorten kregen we van de Noordzee nog koolvis, leng, heilbot, staartvis en haai. De hoogste uitslag van deze visgrond werd op 10 februari bereikt door de O.333 die toen 683.540 F besomde.

AANTAL KANAALREIZEN STERK TOEGENOMEN

Een derde categorie waar alleszins een gevoelige verbetering werd geboekt was deze welke het Kanaal beviste. Het aantal Kanaalschepen was om te beginnen veel groter en vervolgens waren de bereikte opbrengsten op zichzelf ook nog eens hoger. Er kwamen van het Kanaal inderdaad 86 schepen verkopen en dit betekende meteen een opbrengst van 17.309.280 F of gemiddeld 201.270 F. Vorig jaar kregen we 32 Kanaalschepen aan de afslag die toen 3.685.097 F oprachten hetgeen

een gemiddelde gaf van slechts 115.000 F. Ook dit is wel een verbetering die kan tellen. Waar vorig jaar bijna alle schepen naar de West trokken kregen we nu bijna alle vaartuigen van de middenslagklasse in het Kanaal. Waar het bovendien vooral deze categorie schepen is waarvan er worden bijgebouwd, is het verstaanbaar dat het vooral deze Kanaalvangsten zijn welke toenemen. De meest gebrachte Kanaal-soorten waren kabeljauw, gul, rog, tong, wijting, steenschol, vlaswijting kleine schelvis, staartvis, keilrog en platvis.

Tongen kregen de ganse maand zeer goede prijzen, alleen de laatste week van de maand ging de tongenprijs dalen. Toen werd echter nog altijd meer dan 70 F gemiddeld per kg betaald. De duurste sorteringen waren de ganse maand, de kleine. Voor de grote soorten werd de laagste prijs betaald. De voorkeuze en de kleine kregen verschillende dagen meer dan 100 F per kg. Ook grote tarbot was de ganse maand duur. Voor rog en keilrog werden wisselende prijzen bekomen, deze waren echter doorgaans wel renderend. Wijting was niet elke week even duur, de eerste weken van de maand werd er echter zeer veel geld voor gegeven. Totten bleven de ganse maand duur, steenschol eveneens. Rode knorhaan werd niet bijzonder veel gebracht, daarvoor kreeg ook deze soort zeer goede prijzen evenals knorhaan trouwens.

Kabeljauw van het Kanaal werd gebracht op een tijdstip dat er niet veel nodig was en dat er genoeg was uit het buitenland en van de andere visgronden. Vlaswijting was wel aan de dure kant. Heek werd bijna niet gebracht evenmin als rode poon. Van het Kanaal dus een gunstige visserij met goede prijzen.

MINDER WESTSCHEPEN

Van de West is de opbrengst natuurlijk gedaald, dit zowel door het kleiner aantal schepen dat van deze visgrond kwam verkopen als door de minder grote vangsten welke die schepen aanvoerden. De Westaanvoer beperkte zich deze maand immers hoofdzakelijk tot platvis, gul, wijting, rog, zeehond, haai, knorhaan en platjes. Van tong was er zelden sprake en dan nog iedere keer in geringe mate. Vorig jaar was het juist omgekeerd: veel tong en weinig andere vis. Vandaar ook merklijke verschillen in opbrengst en wel van 143.000 F gemiddeld naar 58.450 F gemiddeld. De totale opbrengst van de West daalde van 31.626.521 F naar 2.571.840 F. Het aantal vangsten verminderde van 221 tot 44.

Ook van de Kreeftenput werd zeer weinig aangevoerd, nog minder zelfs dan vorig jaar toen er toch ook maar 11 vangsten gebracht werden. Die brachten toen 1.643.855 F op en dat is een zeker aardig gemiddelde: 149.000 F. Dit jaar werden de 5 vangsten verkocht voor 405.085 F en dat geeft dan een gemiddelde van 81.000 F. Dit jaar bevatten deze vangsten zeer weinig tong, in tegenstelling dan met verleden jaar. Er werd in de plaats meer platvis, gul en wijting gebracht. De platvis werd doorgaans eerder goed, koop verkocht vooral de grote soorten. Klein iek en derde slag werden

nogal eens vlot verkocht terwijl de platjes zeer wisselende prijzen kregen en eerder schaars op de markt waren.

Ook de Witte Bankers waren weinig talrijk. Slechts 3 eenheden kwamen verkopen voor een bedrag van 293.050 F. Vorig jaar verkochten 4 schepen voor een bedrag van 476.710 F. De gemiddelde opbrengst is dus verminderd van 119.000 naar 97.600 F. De vangsten van de Witte Bank bevatten evenals deze van de Kreeftenput weinig tong zodat de ganse som moet komen van de visvangst die hoofdzakelijk bestond uit kabeljauw, gul, wijting en platvis. Tarbot werd eveneens eerder schaars gelost.

GEEN ENKELE NOORDVANGST

De Noord heeft weinig belangstelling genoten vanwege onze vissersvloot gedurende de maand februari. De meeste schepen hebben deze visgrond inderdaad verlaten omdat daar niet zoveel te verdienen is en zeker niet als er momenteel kan bijeen gevist worden met in het Kanaal te gaan vissen. De enkele schepen die toch de Noord trouw bleven gingen in Engeland hun vangst verkopen. Daar waren de resultaten niet bijster schitterend en zeker veel minder goed dan er door onze Kanaalschepen hier werd bereikt. Ook vorig jaar werd geen enkele vangst van de Noord op onze markt gezet, zodat de maand februari niet bepaald de Noordmaand mag heten.

BESLUIT

De tweede maand van dit jaar lijkt wel niet zo slecht te zijn verlopen. Er werden verschillende zeer mooie resultaten bereikt, resultaten welke voor die van vorig jaar vaak niet moesten onderdoen. Voor de kleine en de grote IJslanders en de Noordzeeschepen is het nu wel duidelijk dat februari 1964 merkkelijk gunstiger is geweest dan februari 1963.

COOPERATIEVEN

(Vervolg van blz. 11)

dat de tijd nakend is waarin het niet voldoende zal zijn de zoon van uw vader te wezen om moeiteloos veel geld te kunnen verdienen. Koningen werden aan de deur gezet, de kleine vakman begint zich oneindig sterk te gevoelen in zijn vakbond, traditionele fabriekspotentaten moeten hun winsten delen met hun werknemers, hoe zouden de kleine reders zich dan jarenlang op de kop laten zitten door de grote reders?

En waar de socialistische partij overweegt de kumultfuncties der vakbondleiders af te schaffen, zal ook in de visserij ooit de vraag gesteld worden of overkoepelende organismen, zoals de Rederscentrale, mogen blijven geleid en gedirigeerd worden door reders(?) wier rederij een bijzaak is en wier hoofdbedrijf erin bestaat, buiten alle cooperatieven om, te leveren of te kopen aan en te werken voor de reders, wier belangen zij ogenschijnlijk, maar wier geld zij in hoofdzaak op het oog hebben.

Kleine reder, laten we lang genoeg blijven leven om deze noodzakelijke en onstuitbare veranderingen te mogen meemaken!

DE MUGGEZIFTER